

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΤΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

Ἡ Ἐκθεσις τοῦ παρόντος Συγγράμματος, διὰ τὰ συμπεριλάβη μεθοδικῶς ὅλα τὰ μέρη, εἰς τὰ ὅποια ἐκτείνεται ἡ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης Γραμματικὴ Μελέτη, καὶ Θεωρία, δὲν ἔπρεπε, νομίζομεν, νὰ γίνῃ, κατὰ πρώτην δοκιμὴν, συνοπτικὴ, καὶ ἀξιωματικὴ, ὥστε νὰ φανῇ μία Συστηματικὴ Πραγματεία. Ἄλλ' οὔτε παλιν, ἐκ τοῦναντίον, ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐς ἄκρον ἐκτεταμένη, καὶ ἀναλυτικὴ, ὥστε νὰ καταστήσῃ μία Φιλολογικὴ Ἱστορία, καὶ ὄχι πλέον Γραμματικὴ Τεχνολογία· καθ' ὅτι, κατὰ μὲν τὸν πρῶτον τρόπον, ἤθελεν ἀφεύκτως φανῇ ἀτελής καὶ ἀδέβαιος, κατὰ δὲ τὸν δεύτερον, ἤθελεν ἀποθῆ ἀλυσιτελής, καὶ ἀνάρμοστος.

Ἀδύνατον βέβαια ἤθελεν ἦσθαι, μία συνοπτικὴ Συστηματικὴ Πραγματεία, ὑποκείμενον ἔχουσα τὴν ἀμφισβητουμένην ὑπόθεσιν τῆς Κοινῆς Διαλέκτου, νὰ συμπεριλάβῃ, κατὰ πρώτην δοκιμὴν, ὅλην τὴν τροπολογίαν τῆς Γλώσσης, ὥστε ἐπὶ ὁμολογουμένων ἀρχῶν, νὰ διαθέσῃ ἐπισημονικῶς τὸ ὅλον τοῦ σχεδιασματος, καὶ νὰ συνδέσῃ συστηματικῶς κανονικὰ ἀξιώματα, χωρὶς νὰ προὔποθῃ ὡς ὁμολογούμενα τὰ ἀμφιβαλλόμενα, καὶ νὰ ἐκλάβῃ ὡς ἀναντίρρητα τὰ διαφιλονεικούμενα. Ἐπρεπε λοιπὸν, χωρὶς βεβαίωσιν ἀποδεικτικὴν, χωρὶς πίσωσιν προκαταρκτικὴν, ὁ Συγγραφεὺς νὰ δογματίσῃ, χωρὶς νὰ ἀποδείξῃ, καὶ νὰ κανονίσῃ, χωρὶς νὰ πιστοποιήσῃ, ὅπερ, κατ' οὐδένα λόγον, δὲν ἀρμόζει εἰς τὸ παρ' ἡμῖν σκοπούμενον. Ἐπίσης δὲ καὶ μία ἐκτεταμένη Φιλολογικὴ ἀνάλυσις ἤθελεν ἐξ ἀνάγκης παρεκτραπῆ τοῦ κυρίως σκο-

